

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus fortissimus omnium, cunctisque fortitudinem tribuens, vt velut
infirmus constitutus sit in immenso agone mortis Concio VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

ARGVMENTVM.

Qui alijs animi largitur fortitudinem ac strenuitatem, hic trepidat: secumque colluctans, in agone mentis constituitur. Et licet in maxima tunc esset ipse tristitia ac pressura constitutus, & orationi vacaret sedulo, tamen ceu oblitus sui, tristitiam sibi suorum præfert adeo, vt intermissa oratione, ter eat eisdem consolatum.

*IESUS FORTISSIMUS OMNIUM, CUNCTISQUE
fortitudinem tribuens, vt velut infirmus constitutus sit in immenso agone mentis. Concio VII.*

Fortitudinē
esse Christi-
sum, qua
omnes serui
eius confortamur.

Iosue 7.

Iosue quam
excellenter
à Deo con-
fortatus fue-
rit.

Iosue 10.

Iudic. 6.
Gedeoni
quanta diu-
nitus forti-
tudo data sit

Argumentum hoc duos continet articulos, puta quia fortissimus, alijque fortitudinem tribuens, in agone constituitur mentis: alius vero est qui in maxima constituitur pressura, quasi seipso posthabito suorum curat tristitiam. Vterque etiam articulus suum habet obiectum. Primum igitur articulum hoc modo explanabimus. Christum esse fortitudinem aut strenuitatem, hoc est, unde omnes alij eius serui confortantur atque animo robentur, clarum fieri facile ostendetur. Strenuitatem hic animi vocamus fortitudinem, qua suos Dominus bellatores, tum in veteri, tum in nouo testamento excellenter confortauit. Et vt Abraam, Dauid, reliquosque Domini bellatores intermittam, Iosue tantum & Gedeonem adducam: quorum ille post transitum Iordanis & expugnationem vrbs Iericho, cum exercitum missum ad expugnandam ciuitatem Ahi, fugit populus Israel hostes suos, & aliquot ex Israel cæsi sunt. Quamobrem Iosue afflictus animo est vehementer: scissisque vestibus, ac puluere super caput sparso, ante arcam Domini prostratus, orabat. Erat autem tunc cor omnis populi exterritum, & propter calamitatem quam acciderat, disfluebat sicut aqua fusa super terram. Confortauit igitur Dominus cor Iosue, plagæ huius indicans causam fuisse quorundam delictum: quo deinde expurgato, constituit eundem animo reddito victorem, & suorum hostium contemptorem. Et vt videas in quantam rursus sit animi fortitudinem post illam trepidationem priorem erectus, quantamve post hoc de Deo sumpserit fiduciam, lege quod pauld post in pugna contra quingentes Amorrhæorū sequitur. Nam dum hostes persequeretur atque ad hoc diem sibi videret deficere, soli ad occasum vergenti atque lunæ, extensa præcepit manum sistere gradu, nec mouere se de loco, aut luminis iubar subtrahere, donec plenam de hostibus expectam sumpisset vtrionem. Quod etiam factum est, vt dies vna duorum haberet dierum tempora, Deo ad præceptum hominis obediēte. Porro post mortem Iosue cum populus Israel à Madianitis vehementer esset oppressus, qui in tanta ascenderant multitudine contra Israel, vt multitudinē possent comparari arenæ maris: nonne Dominus Gedeonem parantem se ad fugam à facie Madianitarum, spiritu induit fortitudinis, vt cum puero

puero solo primum noctu intraret castra Madian, deinde cum trecentis viris vniuersam illam multitudinem penè innumeram conturbaret, persequeretur atq; caderet? Quid de Machabæis referam, qui pro sanctis & pro legibus à Domino sibi datis pugnantes contra reges tyrannosq; cum ipsi essent pauci, innumeros hostes vicerunt? At quis hunc illis animum, quis hanc præstitit fortitudinem, nisi hic quem nunc dicimus per angustiam atq; pressuram mentis in agonem venisse? Quid de testamenti vtriusq; martyribus dicam? Quis matri & septem filijs Machabæis immensos variosq; cruciatus, Antiocho pessimo rege iubente, perferentibus, tantam animi constantiam ac fortitudinem præbuit, vt minis pœnisq; ac promissionibus blandis omnibus simul spretis, sponte sese traderent in pœnas & mortem, nisi hic ipse, cuius amore pati maluerunt, quam ipsius leges deferere? Nolebant enim contaminare se escis gentium, sed magis obedire Dei mandatis: idcirco hæc eodem Domino confortante, tolerabant. In nouo item testamento quis sanctorum martyrum enumeret multitudinem, qui corpora sua falsi sunt laniari, vri, secari, atq; truncari: nec ad momentum quidem cedentes tyrannis atque tortoribus, sed inter ipsas pœnas Deo gratias agebant? Certè & horum quidam penè infantes puellæq;, blanditias non minus quam pœnas, imò mundum vniuersum cum parentibus & amicis spreuerunt, vt Christo placerent. Quis illos confortauit, vt accensis animis, flagrantibusq; desiderijs ad martyrium (vt alij ad epulas) currerent, ad pœnas vltro sese offerrent, atq; pœnarum multiplicium immanitatem supra humanas vires ferrent? Quis inuictum hunc illis animum infudit, nisi hic cuius ob amorem seipsos contemnere didicerunt? Hac animi strenuitate indui nos cupiebat omnes, dicens: *Nolite timere eos qui corpus occidunt, sed eum timete, qui potestatem habet animam & corpus mittere in gehennam.* Itemq;: *Capillus de capite vestro vobis non peribit.* Et illud: *Dum steteritis ante reges & presides, nolite præmeditari quomodo respondeatis. Ego enim dabo vobis os & sapientiam, cui non possunt contradicere omnes aduersarij vestri.* Idem tamen qui confortat alios, virtutem illis animumq; præbens atq; constantiam, in agone constituitur ipse, aded vt præ cordis angustia (dum hinc pœnas horreret mortis ex naturali sensitiuaq; parte, istinc verò per rationalem voluntatem omnibus modis easdem desideraret propter nostri redemptionem) sanguinem sudaret naturalem, copiosumq;, licet præter naturæ consuetudinem, Angelicq; astantis admitteret confortationem. In omnibus enim, nobis voluit assimilari absq; peccato, & humiliari, discereq; ex ijs quæ patiebatur, non tam sapientia, quæ perfecta in eo fuit ac consummata, quam experientia, vt infirmitati nostræ quomodo compateretur, sciret.

1. Mach. 5.
Machabæorum fortitudo vnde.

2. Mach. 7.
Martyribus quanta fortitudo atque constantia a Deo collata.

Matth. 10.

Luca 21.
Ibidem.

Hebr. 5.

Iesus quantam suorum curam gerat discipulorum & amicorum.

EX hoc iam articulo alius sequitur: Cùm esset in tanta mentis angustia atq; pressura cordis constitutus, cùm orationi tam vehementer inlaret, cùm deniq; rem tractaret cum Patre non leuem, sed verè arduam: tamen ac si despiceret seipsum, suorum periculum sibi anteferebat: atq; ided ter intermissa oratione, illos (hoc est, Apostolos) visitans excitabat. Videsne iam quomodo ex hoc secundo articulo tertius quoq; exurgit, quem congruit vt mediteris vel apud temetipsum. Hic est, quomodo is qui omnium habet cu-

Partis alterius Argumenti explicatio.